

कारणजगतइतिशेषः यत्रयन्निमित्तंविधिःकर्मकांडः ज्ञानेसतियःफलप्राप्यं मंत्रशब्दैःवेदवाक्यैःवाङ्मनसातीतत्वात्प्रकाशितं ॥ ४ ॥ अर्थशास्त्रंत्रिवर्गशस्त्रं आगमोवेदः मंत्राःइषेत्वादयोवेदांतर्गतास्तद्विद्विर्नैर्यतयज्ञादिभिःफलंसुखंउपास्यतेतत्किंवस्तुक्तंयत्केनप्रकारेणवातस्याभिर्भविता क्वातसुखंवेदांशोरेवाप्रत्यगालमन्येववा ॥ ५ ॥ महीजाःस्थावरजंगमाः ॥ ६ ॥ ज्ञानंयतःयस्मिन्विषये ततःज्ञानात् तदर्थज्ञानार्था मिथ्याप्रवृत्तितदज्ञात्वाप्रवृत्तितदवाप्तयेकथंनुकुर्या ॥ ७ ॥ सोहंभगवोमंत्रविदेवास्मिनात्मविदितिश्रुतेर्कसमादिज्ञानेपिभूतप्रकृतिवियदाद्युपादानमालानंनवेच्चि ॥ ८ ॥ सामान्यशब्दैःअस्तीत्येवोपलब्धव्यइत्यादिभिः विशेषणैःसत्यज्ञानमनंतंविज्ञानमानंदमित्यादिभिः॥ ९॥यत्रविधिःप्रवृत्तइत्यस्योत्तरमाह इष्टमिति ॥ १० ॥ ज्ञानेफलंयदित्यस्योत्तरमाह इष्टमिति ॥ ११ ॥ यच्चार्थशास्त्रेत्योत्तर

यत्कारणंयत्रविधिःप्रवृत्तोज्ञानेफलंयत्प्रवृत्तिविप्राः॥ यन्मंत्रशब्दैरुक्तप्रकाशंतदुच्यतांमेभगवन्व्यावत् ॥ ४ ॥ यच्चार्थशास्त्रागममंत्रविद्विर्नैर्यतयज्ञानंयत् गोप्रदानैः॥ फलंमहद्भिर्यदुपास्यतेचकितत्कथंवाभविताक्वातत् ॥ ५ ॥ महीमहीजाःपवनोतरिक्षंजलौकसश्चैवजलंदिवंच॥दिवौकसश्चापियतःप्रसूतास्तदुच्यतांमेभगवन्पुराणं ॥ ६ ॥ ज्ञानंयतःप्रार्थयतेनरोवैततस्तदर्थंभवतिप्रवृत्तिः ॥ नचाप्यहंवेदपरंपुराणंमिथ्याप्रवृत्तिचकथंनुकुर्या ॥ ७ ॥ ऋक्सामसंघांश्च यजुषिचापिच्छंदांसिनक्षत्रगतिंनिरुक्तं ॥ अथीत्यचव्याकरणंसकल्यंशिक्षांचभूतप्रकृतिंनवेच्चि ॥ ८ ॥ समेभवानशंसुसर्वमेतत्सामान्यशब्दैश्चविशेषैश्च॥ समेभवानशंसुतावेतज्ज्ञानेफलंकर्मणिवायदस्ति ॥ ९ ॥ यथाचदेहाद्यवतेशरीरीपुनःशरीरंचयथाभ्युपैति ॥ यद्यस्मियंयस्यसुखंतदाहुस्तदेवदुःखंप्रवदंत्यनिष्टं ॥ १० ॥ इष्टंचमेस्यादितरच्चनस्यादेतत्कृतेकर्मविधिःप्रवृत्तः ॥ इष्टत्वनिष्टंचनमांभजेतेत्येतत्कृतेज्ञानविधिःप्रवृत्तः ॥ ११ ॥ कामात्मकाश्छंदसिकर्मयोगाएभिर्विमुक्तःपरमभूवीत ॥ नानाविधेकर्मपथेसुखार्थीनरःप्रवृत्तोनिरयंप्रयाति ॥ बृहस्पतिरुवाच इष्टत्वनिष्टंचसुखासुखेच साशीस्त्ववच्छंदतिकर्मभिश्च ॥ १२ ॥ मनुरुवाच एभिर्विमुक्तःपरमाविवेशएतत्कृतेकर्मविधिःप्रवृत्तः ॥ कामात्मकांश्छंदतिकर्मयोगाएभिर्विमुक्तः परमाददीत ॥ १३ ॥

माह कामेति कामात्मकाःकामप्रधानाः छंदसिदेवे एभिःकामैः कर्मपथेवेदोक्तेलौकिकेवा निरयंस्वर्गनरकंवा एतदाक्षिपत्यर्धेन इष्टमिति इष्टानिष्टेप्रियाप्रिये सुखदुःखे ततःसुखमिष्टपाशंदुःखमनिष्टत्याज्यं साआशीःप्रार्थना साचकर्मभिःएनंप्रार्थयितारंअवच्छंदतिपूरयतिव्यामोति एताबदेवपुरुषःप्रार्थयते नान्यत्कर्मफलमस्तीत्यर्थः स्वर्गकामोयजेतश्चेननाभिचरन्यजेतेत्यादेरुत्पत्ति शिष्टस्यतस्यैवफलत्वेनश्रवणात् ॥ १२ ॥ विविदिषंतियज्ञेनेत्यादिवाक्यात् एभिःकामैर्विमुक्तःसत्कर्मण्यनुष्ठायपरंब्रह्मविविदिषोत्यस्यादिवाराप्रविशेत् एतदर्थमेवकर्मविधिःप्रवृत्तः स्वर्गादिफलश्रवणंतु कामात्मकानेवच्छंदतिआवृणोति अतःएभिःकामैर्विमुक्तःपरमेवाददीत ब्रह्मज्ञानार्थमेवकर्मण्यनुतिष्ठेन्नक्षुद्रफलार्थमित्यर्थः ॥ १३ ॥